

ČAPOR

čo. 34

- a) wosebita družina muskich ganzorow
- b) wšo móžne, njetrjebawše wěcy
- c) posledni wagon nakładneho čaha

Prawa je wotmołwa **b**.

Čapor prajimy k (starym) wěcam, kiž wobhladujemy za njetrjebawše a(bo) kiž něhdže we wulkim mnóstwje wokoło leža. Rady so čapor w faškach, kólnjach, garažach abo pincach chowa.

Takle móžeš to tež prajić

(drobny) čikot, praskot, neg.: wšeho drača, njerjad

Připódla prajene

Je tež ludži, kiž čapor lubuja a prawidlownje na čaporowe wiki chodža, zo bychu tam něšto wurjadne za tuni fenk dóstali.

Přikłady z rěčneho korpusa

„Bjerće so na kedźbu!“, rjekny wowka Babyduška. „Jow so wšelaki čapor wokoło wala.“ Jakubej so stara kólnja lubješe. (Jurij Koch, Koče slěbro. Wjesoly dyrdomdejski roman za młodych ludži, Budyšin 2000)
Wjacore razy dyrbyeše wohnjowa wobora džensa w nocy w Biskopicach hašeć. Mjez druhim palachu so wotpadkowej sudobje a stary čapor w prózdnym domje. (Serbske Nowiny 2007, apryl-junij)
Stejachu tu žerdže a kije, ležeše tu wotstajeny čapor, kiž běchu hižo pawčiska wobwlekli. (Ben Budar, Ja kocor Stani, Budyšin 1983)